

prima instanță – E. Buzu

dosarul nr.2ra-2274/15

instanța de apel – N. Budăi, I. Muruianu, N. Cernat

ÎNCHEIERE

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Dodon Eugen în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dodon Eugen împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Rumi-Bere” și Societății cu Răspundere Limitată „Rumitox” cu privire la recunoașterea încheierii contractului individual de muncă, restabilirea la locul de muncă și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea restanțelor salariale și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Dodon Eugen și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 07 mai 2014

c o n s t a t ă

La 14 ianuarie 2013 Dodon Eugen a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Rumi-Bere” și Societății cu Răspundere Limitată „Rumitox” cu privire la recunoașterea încheierii contractului individual de muncă pe o perioadă nedeterminată, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea restanțelor salariale și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a activat la S.R.L. “Rumi - Bere” de la 15 septembrie 2011 în calitate de agent pe vânzări, cu stabilirea salariului lunar de 4500 lei.

Precizează că în obligațiile sale de serviciu intra repartizarea mărfii livrate de SRL „Rumi- Bere” la agenții comerciali din raionul Orhei și raioanele învecinate, pe

care o făcea prin intermediul SRL „Fisavru”, cu care SRL „Rumi-Bere” avea o înțelegere în acest sens.

Pe tot parcursul activității sale la SRL „Rumi-Bere” niciodată nu a primit salariul, angajatorul motivând acest fapt prin dificultăți financiare și rugându-l să aștepte.

La mijlocul lunii octombrie 2012, a cerut angajatorului, să-i achite măcar o parte din salariu, deoarece s-a ciocnit cu dificultăți financiare și l-a anunțat că în caz contrar o să fie nevoit să se adreseze în instanța de judecată.

Ca răspuns angajatorul i-a spus că este concediat din 15 octombrie 2012.

La solicitarea sa de a i se elibera copia ordinului de concediere, angajatorul i-a comunicat ca nu a fost angajat oficial.

Mai mult, în carnetul de muncă nu era făcută nici o inscripție despre activitatea sa la SRL „Rumi-Bere”.

Ulterior, Dodon Eugen, a depus cerere de concretizare a pretențiilor și de majorare a cuantumului acțiunii, în care a indicat că urma să fie angajat și la SRL „Rumitox” și la SRL „Rumi-Bere”, deoarece au aceeași fondatori, același director și practică același gen de activitate și că acestea reprezintă două întreprinderi diferite de iure, iar de facto sunt una și aceeași.

Susține reclamantul că, referitor la salariu i s-a comunicat că v-a primi un salariu unic, de la ambele întreprinderi, după situație.

Indică reclamantul că astfel, a lucrat pentru ambele întreprinderi și nici de la una nu a primit salariul.

Cere recunoașterea faptului încheierii unui contract individual de muncă pe o perioadă nedeterminată între Dodon Eugen și SRL „Rumi-Bere”, începând cu data de 15 septembrie 2013 și obligare SRL „Rumi-Bere”, să-l încheie în formă scrisă, recunoașterea faptului încheierii unui contract individual de muncă pe o perioadă nedeterminată între Dodon Eugen și SRL „Rumitox”, începând cu data de 15 septembrie 2013 și obligare SRL „Rumitox”, să-l încheie în formă scrisă, restabilirea la locul de muncă, încasarea în mod solidar de la SRL „Rumitox” și de la SRL „Rumi-Bere” a salariului pentru întreaga perioadă de lipsă forțată de la serviciu în mărime de 80 650 lei, prejudiciu moral 18 000 lei, recunoașterea faptului supunerii la muncă forțată de către SRL „Rumitox” și SRL „Rumi-Bere” în perioada 15 septembrie 2011-15 octombrie 2012, încasarea în beneficiul său a salariului neprimat în mărime de 58 500 lei, încasarea compensației suplimentare pentru neplata la timp a salariului în mărime de 37 842,50 lei, încasarea compensației pentru concediul nefolosit în mărime de 4500 lei, încasarea compensației suplimentare pentru neplata la timp a compensației în locul concediului nefolosit în mărime de 2466 lei, încasarea compensației în locul restabilirii la muncă în mărime de 27 000 lei, ce constă în 6 salarii medii lunare, repararea prejudiciului moral în mărime de 35 000 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 07 mai 2014, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2015, a fost respins apelul declarat de Dodon Eugen și menținută hotărârea judecătoreiei Orhei din 07 mai 2014.

La 23 iulie 2015 Dodon Eugen a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Astfel invocă ilegalitatea deciziei instanței de apel, precizând că a prezentat instanței mai multe probe, inclusiv înscrisuri, declarațiile martorilor și probe materiale care confirmă argumentele sale.

A mai indicat recurentul că, atât prima instanță cât și instanța de apel la examinarea litigiului dat au apreciat arbitrar probele prezentate, ce stipulau expres că în acea perioadă a activat la SRL „Rumitox”.

Astfel, mai mulți martori au declarat că el a lucrat la SRL „Rumitox”, deoarece îl vedeau deseori la oficiul comercial, cât și prin magazine distribuind marfa acestei întreprinderi.

Mai mult ca atât, un martor a declarat că Dodon Eugen a fost angajat în locul său după ce el s-a eliberat, confirmând și mărimea salariului 4500 lei.

Susține recurentul că, nu este întemeiat argumentul precum că el nu figurează ca salariat în raportul IAL, deoarece în acest raport pot figura doar acei salariați, cu care a fost încheiat contract în formă scrisă.

Precizează recurentul că, consideră neîntemeiat argumentul precum că salariul se stabilește prin contract individual de muncă, or un atare contract cu el nu a fost încheiat, mărimea salariului fiind confirmată prin anunțul de angajare și declarațiile martorului.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dodon Eugen, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Dodon Eugen asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dodon Eugen ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Dodon Eugen se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat